

Sygnatura akt II AKa 271/21

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2021 r.

4. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Maciej Skórniak (spr.)

Sędziowie: SA Cezariusz Baćkowski

SA Janusz Godzwon

Protokolant: Anna Konieczna

5. przy udziale Anny Szymanik prokuratora Prokuratury (...)

6. po rozpoznaniu 30 września 2021 r.

7. sprawy H. M.

8. oskarżonego o czyn z art. 148 § 1 k.k.

1. na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

9. od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

10. z 13 maja 2021 r. sygn. akt III K 314/20

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że H. M. uznaje za winnego tego, że w dniu 26 listopada 2019r. we W., działając z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia K. M., używając poduszki i kołdry zakrył jej usta i nos, a następnie przyciskając nogą jej klatkę piersiową dusił ją, powodując w ten sposób jej śmierć, tj. przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięć) lat pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawiania wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w dniach od 28 listopada 2019r., godz. 06:20 do 30 września 2021r.;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. S. 738 zł w tym należny podatek od towarów i usług, tytułem obrony z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

V. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, poniesionymi wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II.A.Ka 271/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 13 maja 2021 roku, w sprawie III K 314/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	H. M.	H. M. nie był w przeszłości karany sądownie.	dane K.	463
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1	dane K.	dowód stanowi informację urzędową, która nie została zakwestionowana.	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Obrońca z urzędu oskarżonego H. M. adw. W. S. zaskarżył wyrok w całości na korzyść oskarżonego, na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt. 4 k.p.k. zarzucił: rażąco	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

niewspółmierność
wymierzonej
oskarżonemu kary
15 lat pozbawienia
wolności,
naruszającą zasadę
sprawiedliwości
wyroku, a
wynikającej z
nieuwzględnienia
przy jej wymiarze
przewagi
okoliczności
łagodzących nad
obciążającymi,
podczas gdy
prawidłowa analiza
okoliczności sprawy,
a w szczególności
sposobu popełnienia
czynu zabronionego,
zmierającego w
ocenie oskarżonego
do zadania jak
najmniejszego
cierpienia
pokrzywdzonej
podczas realizacji
zamiaru
pozbawienia życia,
zaś śmierć nastąpiła
w sposób opisany
przez oskarżonego,
tj. na skutek
uduszenia poduszką,
braku dowodów
na wcześniejsze
planowanie działań
przez oskarżonego,
krytyczny stosunek
do czynu oraz
okoliczności
osobistych
oskarżonego takich
jak, uprzednia
niekaralność, dobra
opinia w środowisku
lokalnym, brak
demoralizacji, brak
zaburzeń

	<p>osobowości i skłonności do przemocy, niski poziom intelektualny, wiek, brak wykształcenia, trudna sytuacja życiowa, uprzednie próby samobójcze, oraz wtórne próby popełnienia samobójstwa po dokonaniu zbrodni, która w ocenie oskarżonego miała być elementem samobójstwa rozszerzonego wynikającym z życiowej bezradności, powinny prowadzić do orzeczenia kary w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, zatem orzeczona kara jest rażąco surowa.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut apelacji obrońcy oskarżonego zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Ogólna zasada działania organów w procesie karnym z art. 4 kpk (zasada obiektywizmu) w powiązaniu z normą z art. 410 k.p.k. nakłada na sąd</p>			

obowiązek gromadzenia, analizowania i uwzględniania przy podejmowaniu orzeczenia, w takim samym stopniu okoliczności przemawiających na korzyść i na niekorzyść oskarżonego. W niniejszej sprawie Sąd I instancji pominął okoliczności łagodzące, bądź tam, gdzie te okoliczności dostrzegął, nie znalazły one żadnego odzwierciedlenia w samym wymiarze kary. Musi to skutkować przyjęciem, że sformułowany przez obrońcę zarzut rażącej niewspółmierności kary jest przekonujący.

Sąd Okręgowy w pkt. 4 uzasadnienia prowadzi wywód, co do charakteru kar szczególnych 25 lat pozbawienia wolności i kary dożywotniego pozbawienia wolności. Co konstataje, że w sytuacji oskarżonego nie zachodzą warunki do wymierzenia żadnej ze szczególnych kar. Takie stanowisko

wydaje się być oczywiste w okolicznościach sprawy.

Dalej Sąd I instancji ocenia stopień społecznej szkodliwości czynu jako wysoki, z uwagi na umyślną postać zamiaru oraz z uwagi na szczególny charakter atakowanego przez napastnika dobra prawnego jakim jest życie człowieka. Należy się zgodzić jedynie z tym pierwszym stanowiskiem.

Wartość chronionego dobra prawnego znajduje już bowiem w zasadzie swoją egzemplifikację w ustawowym zagrożeniu karą.

Podobnie przypadki zadłużania się oskarżonego, eksponowane przez Sąd w uzasadnieniu, nie mogą być traktowane jako ważne w niniejszej sprawie, gdyż miało to mieć miejsce 2017 roku tj. 2 lata przed czynem. Przy tym brak jest podstaw do przyjęcia, że miało to znaczenie dla samej postawy pokrzywdzonej wobec męża, albo dla

jego motywacji do dokonania czynu.

Sąd Okręgowy, pomija już wszystkie inne okoliczności czynu, które przemawiają za łagodzeniem kary oskarżonemu. Sąd obszernie omawia treść i wymowę opinii sądowo - psychiatrycznej (k. 291-305, 418-419). Opinia ta, wykluczając ograniczenie poczytalności oskarżonego w chwili czynu, jako następstwa choroby (psychozy) wskazuje jednak na istotne cechy osobowości, które faktycznie muszą zostać uwzględnione przy ocenie zawinienia. Oskarżony wykazuje objawy zmian organicznych układu nerwowego. To czynniki, oprócz innych, o charakterze osobniczym, lub środowiskowym (k. 304-305), najprawdopodobniej odpowiadały za ukształtowanie się nieprawidłowej osobowości oskarżonego. W ocenie biegłych zaburzenia osobowości pozostają uchwytnie w obserwacji

klinicznej i jasno wynikające z badań psychologicznych. Stąd biegli wniosek opinii sformułowali jako: osobowość nieprawidłową o złożonej etymologii, z cechami zaburzeń organicznych. Ta okoliczność musi mieć znaczenie dla oceny stopnia winy.

Nieprawidłowość osobowości oskarżonego należy odnajdować także w przebiegu jego drogi życiowej.

Wcześniejsza próba samobójcza, brak stabilizacji zawodowej, a w ostatnim okresie brak źródła stałego zarobkowania.

Jednocześnie małżeństwo mogło uchodzić za zgodne, a oskarżony opiekował się żoną w ostatnim okresie, kiedy ta cierpiała na zaburzenia pamięci i już rzadko wychodziła z domu.

Nie została zakwestionowana przez Sąd Okręgowy relacja oskarżonego, który wskazuje na postępującą ich degradację życiową. Oskarżony relacjonuje, że mieli bardzo niskie dochody, które nie pozwalały na

zaspokojenie podstawowych potrzeb (oboje utrzymywali się z emerytury K. M. i pożyczek w lombardzie). Sytuację pogardzała jeszcze przewlekła choroba żony, a w ostatnich miesiącach choroba związana z warunkami bytowymi (czuła się ona ogólnie chora, bolały ją płuca, kaszlała, nie chciała się leczyć i iść do lekarza - wyjaśnienia oskarżonego k. 63). Do tego jeszcze doskwierało im bardzo zimno w mieszkaniu. Temperatura ok. 12-13 stopni C, z powodu braku ogrzewania, powodowała, że jak podaje oskarżony "Przez ostatnie kilka dni, to już było tak okropnie zimno, że już nie szło, ja się nawet nie myłem, nie goliłem. W poniedziałek wieczorem jak się położyłem, to już nawet pościel była zimna" - k. 63. Oczywiście można było podjąć kroki zaradcze. Podejmować próby leczenia K. M., albo szukać choćby pomocy w ogrzaniu mieszkania. Tak

zrobiła choćby ich sąsiadka K. P.. Sytuacja była doskwierająca dla obojga. Powodowała poczucie krzywdy, zniechęcenie i oczekiwanie śmierci. To właśnie krytycznie oceniana własna sytuacja stała się powodem nagłego podjęcia zamiaru zakończenia życia pojmowanego jako niezdolny. Oskarżony źródło tego zamiaru traktuje jako zewnętrzne, pochodzące od "diabła" albo "demonów". Biegli wykluczyli w tym przypadku neurotyczne zaburzenie osobowości oskarżonego, które miałyby znaczenie dla pomniejszenia jego zdolności percepcyjnych lub ograniczały możliwość kontroli nad emocjami. Nie mniej, nie można zakwestionować tej relacji, gdyby ją rozumieć w taki sposób, że ów zamiar zbrodniczy pojawił się w sposób gwałtowny (nagły) i z siłą, która była zadziwiająca dla samego oskarżonego. Z uwagi na niewielki

potencjał intelektualny oskarżonego i brak wykształcenia, zrelacjonowanie własnych przeżyć jest dla niego samym zadaniem zbyt trudnym. Należy bez wątpienia przyjmować, że oskarżony zamiar podjął w sposób nagły (nie planował takiego czynu). Był to też impuls na tyle silny i niewytłumaczalny, że oskarżony odwołuje się do skojarzeń metafizycznych. Na pewno natomiast motywem była trudna, doskwierająca sytuacja życiowa, przy braku perspektywy na jej zmianę. Tak u niego zrodziła się desperacja. Całkowicie nietrafna jest przy tym jednostronnie krytyczna ocena osobowości oskarżonego oraz jego zachowania przed czynem.

Sąd Okręgowy przyjął za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, choć nie dokonał ustaleń, a były co do tego podstawy, także w oparciu o

zeznania świadków, że oskarżony miał także zamiar dokonać samobójstwa. Chciał zakończyć życie żony, ale i własne. To inna sytuacja od tej, kiedy sprawca, pozbawienie życia innej osoby traktuje jako sposób usunięcia życiowej przeszkody, sposób na poprawienie własnej sytuacji. Oskarżony bezpośrednio po czynie poczuł żal z powodu zabójstwa żony. Zrozumiał, że zrobił źle. Próbował kilkakrotnie sam się zabić. Nie potrafił przełamać leku przed ugodzeniem siebie nożem, wypadnięciem przez okno lub przed skokiem z mostu. Przez dwa dni przebywał ze zwłokami żony. Zdecydował się w końcu zgłosić na posterunek Policji i ujawnić swoją zbrodnię.

Sąd Okręgowy w całości pomija także fakt, że oskarżony przyznał się do czynu oraz złożył szczerze, obciążające siebie wyjaśnienia. Stały się one przecież podstawą dokonanego przez

Sąd nowego opisu czynu. Oskarżony miał ograniczone możliwości utrudniania postępowania lub unikania odpowiedzialności. Nie mniej, nie można bagatelizować znaczenia wyjaśnień oskarżonego dla wszechstronnego wyjaśnienia sprawy. Zwłaszcza, że wyjaśnienia te jednoznacznie należy łączyć ze skrucą i żalem, jaki oskarżony manifestuje w toku całego postępowania, od momentu, kiedy zgłosił się na komisariat.

Apelacja obrońcy, ale także twierdzenia oskarżonego wskazują, że wymierzona oskarżonemu kara 15 lat pozbawienia wolności jest faktycznie w jego sytuacji karą dożywocia. Aktualny wiek oskarżonego może temu przeczyć. Aktualnie ma ukończone 65 lat życia. Jednocześnie postrzega się on jako osobę schorowaną (przebył chorobę nowotworową gardła i krtani) oraz jest doświadczony

kolejnym kryzysem motywacji do życia (powtarzające się próby samobójcze). Stąd wymierzona mu kara w niniejszej sprawie musi dawać perspektywę - choćby odległą - do zmiany swojego życia i odzyskania wolności.

W konsekwencji należało przyjmować, że w ustalonych okolicznościach czynu oraz z uwagi na właściwości i warunki osobiste oskarżonego, zachodzi szereg istotnych okoliczności, które determinują ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oraz muszą skutkować przyjęciem, że wymierzona oskarżonemu kara winna być, nie karą maksymalnie surową, w ramach zasadniczych granic ustawowego zagrożenia, ale karą zdecydowanie łagodniejszą, aczkolwiek wyższą od dolnej ustawowej granicy zagrożenia.

Wniosek

Skarżący, na podstawie art. 427 §

zasadny

<p>1 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o:</p> <p>1) zmianę orzeczenia w zakresie kary i wymierzenie jej w dolnych granicach ustawowego zagrożenia,</p> <p>nadto, wnoszę o</p> <p>2) zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów udziału obrońcy z urzędu w toku postępowania apelacyjnego,</p> <p>3) zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania apelacyjnego w całości.</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Uwzględnienie zarzutu apelacji, musiało skutkować uwzględnieniem wniosku o złagodzenie wymiaru kary orzeczonej oskarżonemu. Sąd przyjmuje, że popełnienie przez oskarżonego przestępstwa w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia, który stanowi istotną okoliczność</p>		

wpływająca na stopień społecznej szkodliwości czynu, stoi na przeszkodzie wymierzeniu oskarżonemu kary pozbawienia wolności w dolnych ustawowych granicach zagrożenia (8 lat pozbawienia wolności).
Uwzględniając wszystkie okoliczności czynu, należało wymierzyć oskarżonemu karę 10 lat pozbawienia wolności. Kara taka będzie współmierna do stopnia społecznej szkodliwości, ale też będzie uwzględniać okoliczności, jakie wskazano wyżej oraz będzie karą sprawiedliwą w odczuciu społecznym.

4.
***OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU***

4.1.

Nie stwierdzono występowania okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu określonych w art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k., art. 455 k.p.k.

Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Co do rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zawartego w pkt. III i IV (punkt II części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku).	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Rozstrzygnięcia te nie były przedmiotem skargi apelacyjnej i brak było podstawy do zmiany wyroku w tym przedmiocie.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Sąd Apelacyjny akceptując stanowisko Sądu Okręgowego zawarte w wyroku co do sprawstwa i winy oskarżonego:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokonał częściowej zmiany opisu czynu, - obniżył wymiar kary do 10 lat pozbawienia wolności. 		
Zwięźle o powodach zmiany		
<p>Zmiana opisu czynu podyktowana był jedynie względami poprawności językowej. Zachodziła potrzeba precyzyjnego i jednoznacznego opisu przypisanego przestępstwa.</p> <p>Złagodzenie wymierzonej kary jest następstwem uwzględnienia zarzutu apelacji obrońcy oraz częściowo wniosków tego środka odwoławczego.</p>		
1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		

1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania i wskazania co do			

dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III.	Wymierzając oskarżonemu karę, na podstawie art. 63 § 1 k.k., Sąd Apelacyjny zobligowany był do zaliczenia na jej poczet okresu dotychczasowego pozbawienia wolności w sprawie.	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV. V.	Obrońca z urzędu oskarżonego H. M. adw. W. S. uczestniczył w rozprawie odwoławczej, złożył oświadczenie o tym, że koszty obrony z urzędu w tym postępowaniu nie zostały uiszczone, dlatego na podstawie art. 29 ust. 1 prawa o adwokaturze i § 2, § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 2	

pkt 5 rozporządzenia
Ministra
Sprawiedliwości z
dnia 3 października
2016 r. w sprawie
ponoszenia przez
Skarb Państwa
kosztów
nieopłaconej
pomocy prawnej
udzielonej przez
adwokata z urzędu
(tekst jedn. Dz.U.
z 2019 r., poz.18)
zasądzono na jego
rzecz 600 zł
kosztów pomocy
prawnej udzielonej
oskarżonemu w
postępowaniu
odwoławczym i 138
zł zwrotu podatku od
towarów i usług.

Oskarżony nie ma
majątku, orzeczono
wobec niego
długoterminową
karę pozbawienia
wolności dlatego
uiszczenie przez
niego kosztów
sądowych byłoby dla
niego nadmiernie
uciążliwe, co
skutkowało
zwolnieniem go od
ich uiszczenia (art.
624 § 1 k.p.k.).

7. PODPIS

**SSA Cezariusz
Baćkowski SSA
Maciej Skórniak
SSA Janusz
Godzwon**

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego H. M. adw. W. S.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wymiar kary		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana